

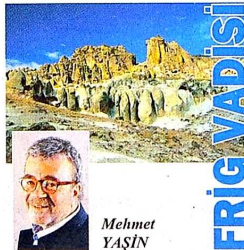

BAYRAMDA

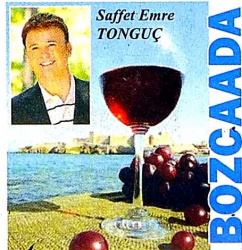
dört yazardan dört rota

Şeker Bayramı tatilinde unutamayacağınız, sıra dışı bir yolculuğa çıkmak istiyorsanız dört gezginin önerilerine kulak verin: Frig Vadisi ve Taşkale sizi iki bin yıl öncesine götürecektir. Selimiye'de Akdeniz'in mavisine doyaçak, Bozcaada'da bağbozumu coşkusunu yaşayacaksınız.

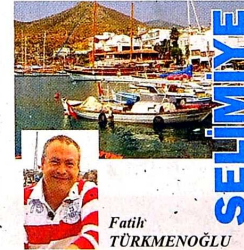
✓ Sayfa 10-11-12

Mehmet
YAŞIN

Saffet Emre
TONGUÇ

Fatih
TÜRKMENOĞLU

Reyan
TUVİ

TASKALE

Huzurun demir attığı koy

Hayat insana bazen çok ağır geliyor. Zaten yapılacak bir sürü görev; bir de üstüne büyük şehir sorumlulukları ve sorunları... Böyle bir "Her şey üstüne üstüne geliyor" durumunda, göğsüme öküzlerin oturduğunu hissettiğim anlarda; vakit müsaitse, Selimiye'ye

kaçıyorum ben. Orada başka bir zaman dilimi işliyor, her şeyi unutuyorum, derinlerden kendimi bulup çıkarıyorum....

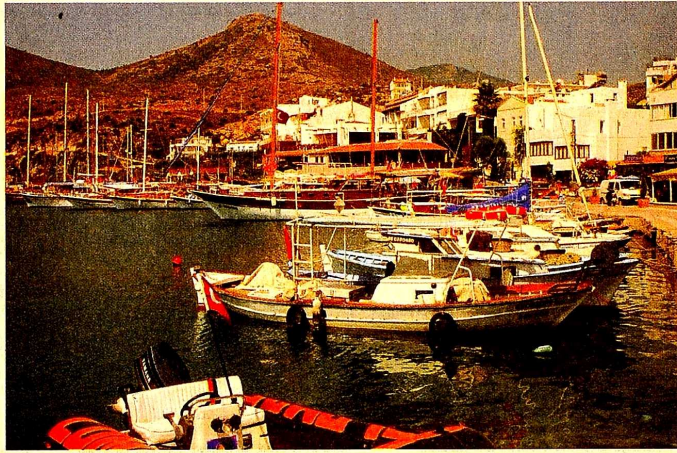
■ Fatih TÜRKMEÑOĞLU

Marmaris'in içinden çoktan vazgeçtim. Ne gündüzünü ne gecesini isterim. Dalaman'da uçaktan iner inmez, eğer rotam Marmaris taraflarına, hemen koylarda alırım soluğu. Yıllar içinde koyların büyümesini, gelişmesini gözlemledim. Gene de hiçbir zaman vitrin sosyetesini buralara rağbet etmedi. "Beni de çekin, beni de görün; yeni aşkım, ex aşkım ve onun son gödesi tatildeyiz" durumu yaşanmadı. Ön planda hep doğa vardı. Yeşil denize kavuştum, deniz hep davetkâr, güneş hep parlaktı.

TOPRAĞI, AĞACI, KOYU KORUMA ALTINDA

Koyların içinde Bozburun'u çok severim. Bir tek o herkesin pek bayıldığı çok fena sahipli loka sınırlarını bozar, o kadar. Turunc, köyler, taa Datça'ya kadar bütün kıvrımlara bayılırım. Hollandalı Ahmet'in kendini de

yemeklerini de çok severim. Ama Selimiye'yi tek geçerim. Selimiye, aslında Marmaris'e bağlı bir köy. İlçe merkezine uzaklığı 35 kilometre. Yakın geçmişe kadar sadece balıkçılığın yapıldığı en bakir yerlerden. Şimdi turizm girmiş, oteller, lokantalar, pansiyonlar açılmış. "Gel gel" ciller yok; ama gene de turizm girmiş işte...

Birkaç otelde anıtma tesisi var, ama köyde kanalizasyon yok. Yeşillikler içindeki köyün bir ilköğretim okulu, bir de sağlık ocağı bulunuyor. Suyu bol; kışları iki ay yağmurlu geçiyor. Antik çağlardaki adı "Hydos", sonra "Losta" ve günbatımları çok güzel olduğu için "Kızılköy" isimleriyle de anılmış. Tepelerde biraz eski zaman kalıntıları var, ben çıktım, pek görmeye değer değil.

Özel Çevre'ye bağlı pilot bölge

burası. Çam, zeytin, söğüt ağaçlarıyla kaplı. Temiz kalması için kontroller sıkı. AB fonlarının dahi devreye girdiği, Selimiye'nin sıkı kontrollerinin devamlı yapıldığı söyleniyor. Şimdilik iş bitirici müteşebbisler "Buraya orkinos çiftliği yapsak ne biçim para kazanırız" diye tutturamıyor!

DENİZ HEPAKİN

Hisarönü Körfezi'nin en güzel köyü olan Selimiye, doğal bir liman aslında. Hem gemicilerin yıllar boyu sığındığı, hem de yorgun ruhların kötü enerjilerden arındığı bir liman...

Bir kahvehanesi var, sahilde. Adı: Karadut Kahve. Sahibi Hamdi Bey ötücü kuş meraklısı; kafeslerdeki kuşlarıyla da konuşurum hep. Acayip lezzetli tostlar yapar Hamdi Bey. Denizin içindeki mavimsi boyanmış tahta masalarda otururum; tepemden

sarkan salkımlardan üzüm yerim, öyle kendimden geçerim.

Yok, eğer canım fanfifon isterse, hemen Aurora'da alırım soluğu. Sahipleri Eda Taşınar'ın annesi ve üvey babası. Hele müşteriler gidince, müthiş bir sohbet başlar; ay doğar, konular derinleşir, gece yetmez.

Kulağıma gün boyu bir "çıt çıt çıt" sesi dolar. Genelde kadın toplulukları, evlerin avlularında küçük çekiçlerle badem kırarlar. "Merhaba" dersin, "Gel göz hakkı, al bir avuç" derler. "Ah sen buraları ocak, şubat aylarında bir görsen hele... Bütün dağlar badem çiçekleriyle beyaza boyanır; her yer sanki gelin olmuş, havaları" diye anlatırlar.

Aslında başka bir yere gitmeye, değişik dünyalar aramaya lüzum yok. Herhalde 1 kilometre uzunluğundaki koyda, değil bir hafta, bir ömür ne de güzel geçer...

SÖĞÜT VE TURGUT KÖYLERİNİ MUTLAKA GÖRÜN

Ailece tatile gitmeyi düşünürseniz, bence en doğru adreslerden biri Selimiye. Denizi çok sığ ve dalgalı. Gerçi bütün Selimiye büyük bir plaj görünümünde, ama ille de kumsal isterseniz 2 kilometre ötedeki Sığ Liman'a gidebilirsiniz; müthiş.

Kalacak yeri önceden ayarlamak lazım mutlaka. "Mavi Deniz"i ve sahiplerini çok severim. Esra ve Ramazan, hem çok çalışkan, hem de çok güler yüzlü bir karı-koca. Biraz Selimiye yakınlarına da uzanmak isterseniz, Söğüt ve Turgut köylerini mutlaka görün. Geçenlerde Söğüt'te 100 yaşında bir beyefendi ile sohbet ettim. Bana eskileri anlattı; yakasında ve buralarda has bir gelenek, kokulu otlar vardı. "Fesleğen, reyhan, adaçayı, lavanta; ne bulursam takarım. Hem başkasına güzel kokanım, hem de burnuma hep güzel kokular gelir" dedi...

Turgut'un merkezi müthiş. Bir şelalesi var; son gördüğümde biraz bakımsızdı. Şimdi nasıldır bilemem.

Yok yok, şöyle bir tekne turu yapmadan olmaz... En iyisi bir 10 günü; hatta daha iyisi iki haftayı gözden çıkarmak. Kamelya ve Dişlice Adaları'nı da görmek, oralarda yüzmek lazım. Birkaç günü de aktiviteye ayırsanız, fena mı olur? Bir gün dağlarda yürüyüş, bir gün de benim bayıldığım cip safari. "Çiftlik ve Bayır köylerini de görmek lazım" diyecektim tam, safari turları oralara da uğruyor. Sizi otelden alırlar, bütün gün dağ, tepe dolaşıktan sonra akşam Selimiye'ye yorgun argın dönersiniz...

Sahildeki balıkçıların birine otursunuz. Hepsi iyidir, güzel bir yemek yersiniz. Yemek sonrasında, tatılar Ceri Pastanesi'nde. Gerçi, uzun öğleden sonraları onların lezzetli börek ve poğaçalarını; en az ürünleri kadar tatlı sohbetlerini de pek severim... Bu vesileyle, Ceri'nin sahipleri Neşe ve Mehmet Ceri'ye çok çok selam ederim!